

słu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 312).

§ 4. 1. Do końca 1947 r., a na Ziemiach Odzyskanych do końca 1948 r., dozwolone jest zakładanie nowych przedsiębiorstw handlowych i rozpoczęcie zawodowego wykonywania czynności handlowych przed uzyskaniem zezwolenia pod warunkiem uprzedniego wniesienia podania do właściwej władzy oraz opłat.

2. Nie dotyczy to przedsiębiorstw handlu zagranicznego i wykonywania czynności handlowych w zakresie handlu zagranicznego, jak również przedsiębiorstw handlu hurtowego i wykonywania czynności zarobkowych w zakresie tego handlu.

3. Kto zamierza otworzyć przedsiębiorstwo handlowe lub przystąpić do zawodowego zarobkowego wykonywania czynności handlowych, winien ponadto jednocześnie z opłatami złożyć właściwemu urzędowi skarbowemu oświadczenie na piśmie, że ani sam ani jego małżonek, ani też jego krewni wstępni, zstępni lub rodzeństwo, ani też osoby spokrewnione w tym samym stopniu z jego małżonkiem, ani też żadna osoba, z którą zawarli umowę spółki, nie prowadzili w dniu

ogłoszenia tego rozporządzenia przedsiębiorstwa handlowego i nie wykonywali zawodowo zarobkowych czynności handlowych.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy osób, które zamierzają otworzyć przedsiębiorstwo handlowe lub wykonywać zarobkowo czynności handlowe na Ziemiach Odzyskanych.

§ 5. W przypadku niezłożenia podania wraz z wymaganymi załącznikami w terminie przewidzianym w § 3 przedsiębiorstwo winno zaprzestać działalności najpóźniej w ostatnim dniu terminu, wyznaczonego dla składania podań.

§ 6. Kto prowadzi przedsiębiorstwo handlowe albo trudni się zawodowo wykonywaniem czynności handlowych, nie posiadając ważnego zezwolenia lub nie dopełniwszy warunków, określonych w §§ 3 i 4, podlega karze przewidzianej w art. 27 prawa o wykroczeniach, jeżeli tym samym czynem nie zostały naruszone jednocześnie przepisy zagrożone wyższą karą.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

311

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 sierpnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) oraz na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 45, poz. 335) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie zarobkowych czynności handlowych będą udzielane w ramach planu, ustalonego przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami po zasięgnięciu opinii instytucji samorządu gospodarczego i terytorialnego.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o prawie przemysłowym, rozumie się przez to rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) z późniejszymi zmianami.

2. Przepisy dotyczące przedsiębiorstw handlowych odnoszą się również do zakładów han-

dlowych (§ 5) oraz do zawodowego wykonywania czynności handlowych.

§ 3. 1. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają dalej idących ograniczeń lub wymogów, wynikających z prawa przemysłowego i z innych przepisów, dotyczących udzielania koncesyj lub zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw.

2. Przedsiębiorstwa handlowe (usługowe) wymienione w art. 2 prawa przemysłowego podlegają przepisom rozporządzenia niniejszego.

§ 4. Przedsiębiorstwo, posiadające kilka oddzielnych zakładów, winno uzyskać oddzielne zezwolenie na prowadzenie każdego zakładu.

§ 5. Za oddzielny zakład handlowy uważa się stałe lub ruchome, zamknięte lub otwarte pomieszczenie albo część takiego pomieszczenia, albo dwa lub więcej bezpośrednio ze sobą połączonych lub znajdujących się w obrębie jednego obejścia pomieszczeń.

§ 6. Zezwolenie upoważnia do prowadzenia przedsiębiorstwa w miejscu lub na obszarze, wskazanych w decyzji o udzieleniu zezwolenia.

§ 7. 1. Przeniesienie przedsiębiorstwa do innego miejsca w obrębie obszaru, na którym właściwa jest władza, która udzieliła zezwolenia, wymaga zgody tej władzy.

2. Przeniesienie przedsiębiorstwa do miejsca, znajdującego się na obszarze, na którym właściwa jest inna władza przemysłowa, wymaga zgody władzy właściwej dla tego obszaru.

3. Podanie o zezwolenie na przeniesienie przedsiębiorstwa winno być wniesione do władzy, która udzieliła zezwolenia, i przekazane przez tę władzę niezwłocznie wraz z aktami władzy terytorialnie właściwej.

4. Zmiana lub rozszerzenie przedmiotu przedsiębiorstwa wymaga zgody władzy właściwej odnośnie nowego przedmiotu przedsiębiorstwa. Władza właściwa wydaje decyzję na podstawie opinii izby przemysłowo - handlowej.

§ 8. 1. Zezwolenia mogą być wydawane na czas nieograniczony albo na czas ograniczony.

2. Przypadki, w których udzielane będą zezwolenia na czas ograniczony, określi zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, ogłoszone w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 9. 1. Zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa nie mogą być przedmiotem obrotu. Zawarcie umowy spółki jawnej lub spółki na podstawie kodeksu zobowiązań nie ma wpływu na prawa i obowiązki posiadacza zezwolenia, które przewidziane są w rozporządzeniu niniejszym.

2. Dzierżawca i nabywca przedsiębiorstwa handlowego oraz zastępca (art. 5 i 38 prawa przemysłowego) winni uzyskać zezwolenie w tym samym trybie, co osoba mająca zamiar założyć nowe przedsiębiorstwo.

§ 10. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i wykonywania czynności handlowych na rachunek pozostałego przy życiu małżonka albo małoletnich zstępnych mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 40 prawa przemysłowego z tym, że w stosunku do osób, powołanych do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa lub wykonywania czynności handlowych, wymagane jest uzyskanie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa.

§ 11. 1. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 13 udzielają zezwoleń i wydają inne decyzje, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu:

a) Minister Przemysłu i Handlu — w sprawach przedsiębiorstw, których przedmiot działania stanowi handel hurtowy i handel z zagranicą,

b) władze przemysłowe II instancji — we wszystkich innych przypadkach.

2. Minister Przemysłu i Handlu może w drodze zarządzenia zastrzec sobie udzielanie zezwo-

leń na prowadzenie handlu w innych przypadkach nie wymienionych w ust. 1 pkt a).

§ 12. 1. Właściwą terytorialnie jest władza przemysłowa siedziby przedsiębiorstwa.

2. W przypadkach, gdy siedziby przedsiębiorstwa nie można ustalić, właściwą jest władza miejsca zamieszkania właściciela lub siedziby osoby prawnej, a jeżeli właściciel lub osoba prawna nie mają miejsca zamieszkania ani siedziby w kraju, zezwolenie wydaje Minister Przemysłu i Handlu.

§ 13. 1. Do udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych, które wymagają zezwolenia lub koncesji na podstawie prawa przemysłowego lub przepisów szczególnych, właściwe są władze przemysłowe, przewidziane w przepisach szczególnych.

2. Jeżeli przepisy szczególne przewidują udzielenie koncesji przez inne władze, a nie przez władze przemysłowe, władza przemysłowa II instancji udzieli zezwolenia na podstawie zaświadczenia władzy właściwej według przepisów szczególnych.

§ 14. Ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego winien wykazać się:

- a) przygotowaniem fachowym,
- b) brakiem przeszkód, o których mowa w § 18,
- c) postępowaniem zgodnym z zasadami etyki kupieckiej.

§ 15. 1. Przygotowanie fachowe wykazuje się przez przedłożenie zaświadczenia Kupieckiego Instytutu Wiedzy Zawodowej (dyplomu kupieckiego).

2. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) prowadziły przedsiębiorstwo lub wykonywały zawodowo czynności handlowe, mogą wykazać przygotowanie fachowe zaświadczeniem zrzeszenia kupieckiego.

3. Do dnia 31 grudnia 1950 r. można wykazać przygotowanie fachowe:

- a) przez złożenie zaświadczenia o ukończeniu co najmniej 4 klas szkoły powszechnej oraz zaświadczenia zrzeszenia kupieckiego o ukończeniu co najmniej 3-letniej nauki kupieckiej, albo
- b) przez złożenie zaświadczenia o ukończeniu zawodowej dokształcającej szkoły handlowej lub udowodnienie zaliczenia do kategorii sprzedawców i ekspedientów sklepowych i księgarskich w myśl art. 2 pkt 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323).

§ 16. Od wykazania przygotowania fachowego wolne są osoby, posiadające:

- a) ukończone studia handlowe, ekonomiczne lub spółdzielcze na wyższych uczelniach krajowych lub zagranicznych oraz
- b) osoby, które ukończyły szkołę średnią handlową lub spółdzielczą i wykazały się jednoroczną praktyką kupiecką.

§ 17. Osoby, które w inny wystarczający sposób wykazą przygotowanie fachowe, mogą być zwolnione od obowiązku przedłożenia dowodu przygotowania fachowego na wniosek powiatowego zrzeszenia kupieckiego przez właściwy wojewódzki związek zrzeszeń kupieckich.

§ 18. Ubiegający się o zezwolenie powinien złożyć własnoręcznie podpisane oświadczenie o niekaralności:

- a) za przestępstwo, popełnione z chęci zysku,
- b) za umyślny występki skarbowy.

§ 19. Postępowanie zgodne z zasadami etyki kupieckiej stwierdza właściwy wojewódzki związek zrzeszeń kupieckich.

§ 20. Jeżeli ubiegającym się o otrzymanie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego jest spółka handlowa lub spółka zawarta na podstawie kodeksu zobowiązań, wówczas wszystkie osoby, upoważnione do reprezentowania tej spółki, winny posiadać kwalifikacje, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu dla uzyskania zezwolenia.

§ 21. 1. Minister Przemysłu i Handlu może wydać dla poszczególnych branż, terytoriów i kategorii przedsiębiorstw handlowych zarządzenia co do warunków, jakim powinno odpowiadać urządzenie przedsiębiorstwa handlowego.

2. Zarządzenie może przewidywać obowiązek przystosowania do tych warunków istniejących przedsiębiorstw w wyznaczonym terminie pod rygorem cofnięcia zezwolenia.

§ 22. 1. Ubiegający się o zezwolenie winien złożyć podanie do właściwej władzy (§§ 11, 12 i 13) za pośrednictwem właściwego zrzeszenia kupieckiego, które wydaje potwierdzenie odbioru podania według wzoru ustalonego przez Ministra Przemysłu i Handlu.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 13 ust. 2, składają podania bezpośrednio władzy przemysłowej II instancji.

§ 23. 1. Do podania o udzielenie zezwolenia należy dołączyć:

- a) wypełniony w 3-ch egzemplarzach kwestionariusz według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego rozporządzenia.
- b) dowód stwierdzający przygotowanie fachowe ubiegającego się lub zastępcy,
- c) dowód uiszczenia opłaty, przewidzianej rozporządzeniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 312)

o wysokości i terminie wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych,

d) zaświadczenie terytorialnie właściwego urzędu skarbowego o zadłużeniu podatkowym petenta,

e) inne dokumenty, jakie należy złożyć stosownie do przepisów szczególnych albo zarządzeń Ministra Przemysłu i Handlu.

2. W przypadkach, przewidzianych w § 13 ust. 2, należy załączyć jedynie notarialnie poświadczony odpis koncesji lub zastępczego zezwolenia oraz załączniki wymienione w pkt a) i c) poprzedniego ustępu.

§ 24. Właściwe zrzeszenie kupieckie przedkłada podanie wojewódzkiemu związkowi zrzeszeń kupieckich, który:

- a) wypowiada się co do celowości uwzględnienia podań z punktu widzenia planu (§ 1),
- b) zaopatruje je w swoją opinię,
- c) przesyła podanie i opinię właściwej izbie przemysłowo - handlowej.

§ 25. 1. Izba przemysłowo-handlowa przesyła podanie z opinią własną i zrzeszeń kupieckich (§ 24) władzy właściwej do udzielenia zezwolenia.

2. Dla zaopiniowania podań izby przemysłowo-handlowe tworzą specjalne komisje pod przewodnictwem prezesa izby albo przewodniczącego sekcji handlowej izby lub wyznaczonego przez prezydium izby radcę sekcji handlowej izby.

3. W skład komisji oprócz przewodniczącego wchodzi:

- a) dwaj członkowie delegowani przez wojewódzką radę narodową właściwą dla siedziby przedsiębiorstwa,
- b) jeden członek delegowany przez okręgową komisję związków zawodowych właściwą dla siedziby przedsiębiorstwa,
- c) dwaj członkowie delegowani przez wojewódzki związek zrzeszeń kupieckich właściwy dla siedziby przedsiębiorstwa,
- d) jeden członek delegowany przez prezydium izby przemysłowo - handlowej.

Na obszarze m. st. Warszawy w skład komisji wchodzi ponadto delegat Biura Odbudowy Stolicy.

4. Do powzięcia przez komisję uchwał konieczna jest obecność przewodniczącego i 3-ch członków, w tym przynajmniej jednego delegata wojewódzkiej rady narodowej lub okręgowej komisji związków zawodowych.

5. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 26. Jeżeli udzielenie zezwolenia wszystkim, którzy podania złożyli, nie byłoby możliwe w ramach planu, izba przemysłowo-handlowa i zrzeszenia kupieckie winny w opinii swej podać, któremu z ubiegających się należy przyznać pierwszeństwo przed innymi ze względu na kwalifikacje właścicieli, wspólników, udziałowców albo zastępców, przewidziane w § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 27. 1. Władza przemysłowa zgodnie z wnioskiem izby przemysłowo-handlowej udziela lub odmawia udzielenia zezwolenia.

2. Władza przemysłowa może odmówić udzielenia zezwolenia, pomimo przychylnego wniosku izby przemysłowo-handlowej, jeżeli:

- a) ze względu na ilość istniejących w danej miejscowości lub na określonym obszarze zakładów tego samego rodzaju, udzielenie zezwolenia nie byłoby zgodne z planem (§ 1),
- b) projekt urządzenia zakładu nie odpowiada obowiązującym przepisom,
- c) ubiegający się o zezwolenie zalega z zapłatą należnych od niego podatków przez dłuższy okres czasu.

3. Władza przemysłowa odmówi udzielenia zezwolenia:

- a) jeżeli ubiegający się o zezwolenie lub ustanowiony zastępca (art. 5 i 38 prawa przemysłowego), a w przypadku, gdy o zezwolenie ubiega się spółka, jeżeli zastępca lub większość spółników lub udziałowców, albo spółnicy lub udziałowcy, reprezentujący większość kapitału, skazani zostali za umyślnie popełniony występki skarbowy albo za przestępstwo popełnione z chęci zysku,
- b) w przypadku określonym w § 33,
- c) w innych przypadkach, określonych w przepisach szczególnych o udzielaniu koncesyj lub zezwoleń.

§ 28. 1. Zezwolenie winno zawierać:

- a) oznaczenie władzy, która wydała zezwolenie,
- b) datę i Nr zezwolenia,
- c) termin ważności, jeżeli zezwolenie udzielone zostało na czas ograniczony,
- d) nazwisko, imię i adres osoby, której zezwolenia udzielono,
- e) siedzibę przedsiębiorstwa albo obszar, na którym czynności handlowe mogą być wykonywane,
- f) przedmiot przedsiębiorstwa,
- g) nazwisko, imię i adres zastępcy w przypadku, gdy ustanowienie zastępcy jest wymagane,
- h) ewentualne inne warunki zezwolenia.

2. W przypadku zmiany wymienionych wyżej danych należy na zezwoleniu zamieścić

odpowiednie adnotacje. Adnotacji dokonuje władza przemysłowa, która wydała zezwolenie.

§ 29. Zezwolenie winno być wywieszone w przedsiębiorstwie na widocznym miejscu.

§ 30. Decyzje w sprawie udzielania zezwoleń władza przemysłowa winna wydawać najpóźniej w ciągu 4-ch tygodni od otrzymania wniosku izby przemysłowo-handlowej (§ 25) lub od złożenia podania (§ 22 ust. 2).

§ 31. 1. Władze przemysłowe będą prowadziły rejestr wydanych zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych. Szczegółowe przepisy co do prowadzenia rejestru wyda Minister Przemysłu i Handlu i ogłosi w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

2. Minister Przemysłu i Handlu może powierzyć prowadzenie rejestru organom samorządu gospodarczego pod nadzorem władzy przemysłowej.

§ 32. 1. Zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych może być cofnięte, jeżeli:

- a) posiadacz zezwolenia, a w przypadku, gdy zezwolenie uzyskała spółka, jeżeli większość spółników lub udziałowców, albo spółnicy lub udziałowcy, reprezentujący większość kapitału, skazani zostali prawomocnie za umyślnie popełniony występki skarbowy albo za przestępstwo popełnione z chęci zysku,
- b) zastępca został skazany za przestępstwo wymienione w ust. a) i pomimo wezwania władzy przemysłowej nie został na jego miejsce w ciągu 3-ch miesięcy od doręczenia wezwania wyznaczony inny zastępca,
- c) posiadacz zezwolenia nie rozpoczął działalności w ciągu 3-ch miesięcy od uzyskania zezwolenia albo jeżeli przedsiębiorstwo było nieczynne przez okres dłuższy niż 3 miesiące,
- d) przedsiębiorstwo zostało wydzierżawione osobie nie posiadającej zezwolenia,
- e) bez uzyskania zgody właściwej władzy przemysłowej przedsiębiorstwo przeniesione zostało do innej siedziby, zmieniony został jego przedmiot, ustalony w zezwoleniu, albo jeżeli wykonywano czynności handlowe na terytorium, nie objętym zezwoleniem,
- f) urządzenia przedsiębiorstwa nie zostały przystosowane do obowiązujących przepisów pomimo dwukrotnego wezwania przez władzę,
- g) kierownicy przedsiębiorstwa zostali co najmniej dwukrotnie w ciągu roku prawomocnie skazani za przekroczenie przepisów sanitarnych.

2. Ponadto zezwolenie zostanie cofnięte:

- a) na wniosek izby przemysłowo-handlowej

stwierdzający, że przedsiębiorstwo prowadzone jest niezgodnie z etyką kupiecką,

- b) w przypadku niewniesienia w terminie dopłat, przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. o opłatach za udzielanie zezwoleń (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 312),
- c) w razie zbycia przedsiębiorstwa,
- d) w przypadkach przewidzianych w prawie przemysłowym lub w przepisach szczególnych o udzielaniu koncesyj lub zezwoleń.

§ 33. Osobie, której w ciągu ostatniego roku przed wniesieniem podania cofnięte zostało zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego na podstawie § 32 ust. 1 pkt a), b), c), g) lub ust. 2 pkt a) nie może być udzielone zezwolenie na prowadzenie innego przedsiębiorstwa handlowego.

§ 34. 1. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego władza przemysłowa wyda jednocześnie zarządzenie o jego zamknięciu, wyznaczając termin, w którym zaprzestanie działalności winno nastąpić.

2. Termin nie może być krótszy niż 1 miesiąc i dłuższy niż 3 miesiące od dnia uprawomocnienia się decyzji I instancji lub od dnia wydania decyzji przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu lub przez II instancję jako odwoławczą, chyba że przepisy prawa handlowego ustalają dłuższe terminy dla przeprowadzenia likwidacji.

§ 35. Do czasu sporządzenia planu przewidzianego w § 1 wydawanie zezwoleń na założenie nowych przedsiębiorstw handlowych jest dopuszczalne, jeżeli po zasięgnięciu opinii właściwego zrzeczenia kupieckiego i izby przemysłowo-handlowej według oceny władzy przemysłowej ilość istniejących przedsiębiorstw tego samego rodzaju i branży nie jest na danym terenie nadmierna w stosunku do istotnych potrzeb rynku.

§ 36. Do czasu utworzenia kupieckich zrzeczeń branżowych podania, przewidziane w rozporządzeniu niniejszym, składać należy ogólnym zrzeczeniom kupieckim.

§ 37. Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się również do przedsiębiorstw handlowych, istniejących w dniu jego wejścia w życie, oraz do przedsiębiorstw handlowych, które na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie obowiązku uzyskania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz.U.R.P. Nr 57, poz. 310) rozpoczęły działalność przed uzyskaniem zezwolenia z następującymi zmianami:

- a) w przypadku przewidzianym w § 13 ust. 1 podania o zezwolenie na prowa-

dzenie przedsiębiorstw, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia działają na podstawie koncesyj lub zezwoleń udzielonych na mocy przepisów prawa przemysłowego albo przepisów szczególnych, wnosi się bezpośrednio do władzy właściwej, która udzieliła tej koncesji lub zezwolenia; władza właściwa może zażądać opinii zrzeszeń kupieckich i izby przemysłowo-handlowej,

- b) osoby, których podanie o udzielenie koncesji lub zezwoleń na podstawie prawa przemysłowego albo przepisów szczególnych nie zostały jeszcze w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia ostatecznie rozpoznane, winny uzupełnić swoje podania stosownie do przepisów § 23 najpóźniej w terminie 3-ich miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; uzupełnione podania władza przemysłowa przekazuje właściwym zrzeszeniom kupieckim; dalsze postępowanie toczyć się będzie według przepisów §§ 22 — 25.

§ 38. 1. Podania o udzielenie zezwoleń na prowadzenie istniejących przedsiębiorstw handlowych winny być rozpatrzone najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1948 r.

2. Minister Przemysłu i Handlu ustali w drodze zarządzeń terminy, w których będą załatwione podania o udzielenie zezwoleń dla poszczególnych branż i rodzajów handlu.

§ 39. Jeżeli okaże się, że istnieje większa ilość przedsiębiorstw handlowych, niż to powinno mieć miejsce według planu (§§ 1 i 35), prowadzący przedsiębiorstwa handlowe danej branży przed dniem 1 września 1939 r. korzystają z pierwszeństwa przy wydawaniu zezwoleń. Na Ziemach Odzyskanych z pierwszeństwa przy wydawaniu zezwoleń korzystają osoby, które w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia prowadziły przedsiębiorstwa handlowe i wykazały się do końca 1947 r. zaświadczeniem o uregulowaniu należności za nabyte od Skarbu Państwa urządzenia sklepowe poniemieckie.

§ 40. Jeżeli rozporządzenie niniejsze inaczej nie stanowi, do postępowania przy wydawaniu zezwoleń mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) z późniejszymi zmianami.

§ 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka